

رهمز له شيعره كانى (موفتى بينجوينى) دا

م. ى. ژوان عبدالسلام عزيز

زانكوى سه لاحه ددين / كۆليژى پهروه ردهى شه قلاوه

الملخص:

دراستي هذه الموسومة ب "الرمز في شعر موفتي بينجويني"، كما هو متعارف عليه أن الرمز في الاصطلاح الأدبي هو علامة تُعتبر ممثلةً لشيء آخر ودالةً عليه، فتمثله وتحتل محله، ويستعمله الأديب خروجاً من المباشرة إلى عوالم فنية ولغاية جمالية. وعرف عند شاعرنا البينجويني كثرة استخدامه للرموز وتنوع في انماط رموزه الشعرية.

تأتي أهمية بحثي الموسوم " الرمز في شعر موفتي بينجويني " إلى دور الرمز في شعر الشعراء المعاصرين ولاسيما عند البينجويني، وبالتالي تأتي أهمية هذا البحث في بيان اثر هذه الرموز وتأويلاتها ودلالاتها ومعانيها، وكذلك تكمن أهمية البحث في اظهار دور الرمز واثره عند المتلقي وما تتركه من اثر فني وجمالي في التشكيل الشعري. وأهمية هذا البحث تمكن في أنه الدراسة الأولى في البحث عن الرموز الشعرية للشاعر الكوردي (البينجويني) والعمل على تحليلها. وعليه ارتأيت أن المنهج (الوصفي التحليلي) المنهج الملائم لدراستي هذه.

ولهذا جاء المبحث الأول من هذه الدراسة عن انواع رموزه الشعرية ومنابع تلك الرموز ومنها: الأسطورية، التاريخية، والأدبية.

ولم يتوقف ابداع بينجويني بالإشارة لتلك الرموز فحسب؛ وإنما ابداع في اساليب استخدامه لرموزه الشعرية ايضاً. وهذا ما تناوله المبحث الثاني من الدراسة، تحت عنوان الرموز الشخصية والإبداعية.

وجاءت خاتمة البحث بذكر لأبرز النتائج التي تم التوصل إليها.

پيشهكى:

رهمزى شيعرىي ناماژه كردنيكه به ناراسته وخۆ؛ وهرگه به ديوى ناوه وهى واتاكان ناشنا دهكات، رهمز له گه ل پيشكه وتننى ژيان دانه پراوه به لكو پانتاييه كى به رفرراوانى داگير كردوه، شاعيرانيش زۆر لپهاتووانه رهمزيان له دهقه شيعره كانياندا به مه به ست و هوكارى جيا به كار يانه پناوه تاوه كو دهريپين له ههسته جو شدر اوه كانى ناخيان بكن، نه مهش ده بيته سه رنجرا كيشان و تيرامان لاي وهرگه.

هوى هه لپاردنى نه م بابه ته ده گه رپته وه بو گرنكى رهمز لاي شاعيران له به كار هينانيدا و لاي خوينه رانيش له شيكردنه وه و کرانه وهى كۆده كاندا، شاعير (موفتى بينجوينى) پيش يه كيك بووه له و شاعيرانه ي كه ده ستپكى بالاي له به كار هينانى رهمزدا هه بووه، به لام تاوه كو ئيستا له سهر نه م بابه ته (رهمز) له شيعره كانى نه م شاعيره هيج تويزينه وه يه ك نه كراوه و لپى نه كۆل دراوه ته وه، بوپه به پيوستم زانى ناوريك له م بابه ته بده مه وه و لپى بكۆلمه وه.

ئامانج له م توژیینه وهیه خستنه رووی ئه و ره مزانه یه که شاعیر (موفتی پینجوینی) له دهقه شیعییه کانیدا به کار بهیئاوه؛ بیخه مه روو و شیکاری بکه م، بو گه یشتن به م ئامانجهش په پیره وی ریباری (وه سفی شیکاری) مان کردووه.

ناوه روکی ئه م توژیینه وهیه پیکدیت له پیشه کی و دوو ته وهر، به مشیوهی خواره وه:

ته وهری به که م: سه ره تایه ک ده رباره ی ره مز له خوده گریت له گه ل سه رچاوه کانی ره مزی شیعی له دهقه شیعییه کانی (موفتی پینجوینی) دا، له ته وهری دووه میشدا ئامازه مان به جو ره کانی ره مز (خودی و بابه تی) له دهقه شیعییه کانی (موفتی پینجوینی) دا کردووه.

له کو تایی ئه م توژیینه وهیه دا پوخته ی ئه و ئه نجامانه ی که پی گه یشتووین له گه ل سه رچاوه کان و کورته ی باسه که به زمانی عربی و ئینگلیزی خراونه ته روو.

ته وهری به که م : سه ره تایه ک ده رباره ی ره مز:

١-١: زاراهه ی ره مز:

ره مز زاراهه یه که وه ک زوره ی زاراهه کانی تر له زمانی بیگانه وه هاتوته نیو زمانی کوردی و له ئه نجامی به کاره یئانی به ریژه یه کی به رچا و سواوه و چه سپاوه، بو یه ده توانریت به زاراهه یه کی کوردی سه یر بگریت.

ره مز به واتای ((نیشانه، نیشان، هیما، دروشم))^(١) دیت. هه ریه ک له م وشانه واتای تاییه ت به خو ی هه یه، (نیشانه و نیشان) واتای ئامازه کردن و دیار بکردنه، (دروشم) زیاتر بو ریکلام و بواره جیا جیا کان له وانه: (ئایینی، سیاسی،... هتد) به کار دیت، به لام به وردبوونه وه له وشه ی (هیما) ئه و زیاتر به واتای ره مز دیت.

ره مز خو ی زاراهه یه کی عه ره بییه، به لام زور جاریش (سمبول - Symbol) به واتا ره مز له ژیر کاریگه ری زمانی ئینگلیزییه وه هاتوته نیو زمانی کوردی و له بواری ئه ده ب به گشتی و له ئه ده بی هاوچه رخدا به تاییه تی زور به کارهاتوون و به کارده هیئرین^(٢). ئه مه ش به مه به سستی په رده پو شکردنی و اتاکان له لایه ک و گه یاندنی په یام و سه رنجرا کیشانی وه رگر له لایه کی تر.

٢-١: چه مکی ره مز:

ره مز دیارده یه که له زووه وه له نیو دهقه ئه ده بییه کاندا به کاره یئراوه بو یه نووسه ران به چه ندین شیوه و تیروانین و بوچوونی جیا جیاو له گو شه نیگای خو یانه وه پیئاسه ی (ره مز) یان کردووه، له وانه: ره مز له فه ره نگی (لسان العرب) دا به وه پیئاسه کراوه که ((ده نگ لیوه هاتنیکی نزم وه ک دوان و جولاندنی لیو به وته ی تیینه گه یشتوو، یان ئامازه کردنه به چاو و برو و ده م))^(٣) واته به نه یینی درکاندن و گه یاندنی په یام به ریگه ی رووخسار.

له پیئاسه یه کی تریشدا هاتوو ه که واره مز بریتیه له ((به کاره یئانی وشه یه ک یا ده سته واژه یه ک که له دوو توپی دا مه به ستیکی خو ی حه شار دابیت، جگه له واتا روو که شه که ی خو ی))^(٤) واته ره مز دوو واتا له خو ده گریت و اتیه کی شاره وه که په یامیکی شاره وه و نادیار له خو ده گریت، له گه ل و اتیه کی ئاشکراو روون که هه موو که س لیی تی ده گات.

يان ((ره مز هه موو هیمایه ک یا نیشانه یه کی هه ستیپکراو، که شتیکی تری له بهرچاو نه بوو بخاته وه یاد))^(٥) ره مز شته نه وتراوه کان ده خاته وه یاد نه مهش به هه ستردن له ریگه ی وشه پروکه شه کانه وه ده بیټ. یان دیوه نه وتراوه کان به ره مز ی سه رنجراکیش و جیا جیا ده خه نه وه پیش چاو. له بهر نه وه ی ((تبروانینی هه ره مز یک له هه ره قیکی نه ده بییدا خو مان له به رامبه ر وینه یکی ده وله مه ند له واتادا ده بینینه وه، که نه گه ری زوری لیكدانه وه و تیگه یشتن ده گریته خو ی))^(٦) واته بو گه یشتن به واتای وشه ره مز یه که پیوسته خوینهر به وردی شیبکاته وه، شیکردنه وه و لیكدانه وه ی هه ره خوینهر یکیش له گه ل خوینهر یکی تر دا جیا یه له بهر نه وه ی خاوه ن بیرکردنه وه و ژینگه ی جیان.

بو یه ره مز له نه ده بدا به وه پیناسه کراوه که بریتیه له ((ناماده کردن به وشه یه که که واتای شتیکی هه سستی یا خود ژیری ده گه یه نی بو مانایه کی دیاری نه کراو به وردی و جیاواز به پی خه یالی نووسه ر و خوینهر انیش جیاوازن له تیگه یشتن و ده رکپیکردنی مه وداکه ی به پی ناستی رو شنبیریان و ناسکی هه ستیان))^(٧) هه ره نه مه شه وایکردوه شاعیران له هوینینه وه ی شیعره کانیا ندا به ریژه کی بهرچاو به کار بهین چونکه ((شیر بو سرووشتی یه که می ده گریته وه، هه روه ها شیر له بنچینه ی مه به سته کانیدا گوزار شتردن راسته وخوی شته واقعیه کان نیبه به لکو گوزار شتردن لیان به ریگه ی وینه ی و نامازه ی))^(٨) به مه به سستی گه یانندی خوینهر به و دونیا یه ی که شاعیران خو یان مه به ستیانه پی بیگه یه ن.

به مشیوه یه ره مز بریتیه له بوونی دوو واتا له یه ک وشه دا، واتای پروکه ش و واتای ناوه وه که به لیکو لینه وه لی به خواست و مه به ست ده گه یه ن. واته ره مز له نیو ده قه نه ده بییه کان به گشتی و ده قه شیریه کان به تایه تی دوو واتا له نیو یه ک وشه دا هه لگیراوه ده به خشیت، نه و واتایه ی که له نیو ناوه پروکه که ی هه لگیراوه جیاوازه له و واتایه ی که له پروکه شه که یدا ده بیریټ، واتا دیارده که نه وه نده پیوستی به شیکردنه وه و لیكدانه وه نیبه وه ک نه و واتایه ی که له دوو توپی ناوه وه ی ده قه که دا هه لگیراوه له بهر نه وه ی وشه کان له واتای فهره نگی خو یان لایاندا وه و ره مز ده لاله تی نویان پی به خراوه، نه مهش زیاتر سه رنجی خوینهر راده کیشت بو گه یشتن به م ده لاله تانه. جا بو ناشنا بوون به م واتا شاراوانه ش پیوسته به وردی شیکریته وه، دوا جار به مه به سستی شاعیر ده گه یه ن.

٣-١: ره مز له شیعری کوردیدا:

ره مز له شیعری کوردیدا نو ی نیبه؛ هه ره له سه ره تای نه ده بییاته وه هه بووه به لام به و شیوه فراوانه نه بووه که له م سه رده مه ی نیستادا هه یه. بارودوخی ژیا نی کوردیش یارمه تیده ریکی باش بووه بو زیاتر ناساندنی ره مز و به کارهینانی زیاتر له لایه ن شاعیران هه روه ها ده گه ریته وه بو ((نه و زه مینه یه ی به دریژی قوناغه کان و له ناکامی نه بوونی سه ره سستی ده ریرین، دروستبوو، ریگه ی ناراسته وخوی و لیلی کرده ریگه یه کی به رده وامی شیوازی نووسین))^(٩) هه ره نه مه شه وایکردوه ره مز زیاتر له لایه ن شاعیرانه وه به کار بهینریټ تاوه کو نه وه ی له دل و ده روونیاندا په نگی خواردو ته وه به شیوه ی ناراسته خو ده ریرین؛ له هه مان کاتا تاوه کو خو یان ((له مه ترسیه کانی نه و بارودو خه ناله بار و دژواره))^(١٠) پاریزن.

شیعری کوردی ده وله مه نده به ره مز؛ شاعیران که ره سته کان له واقع وه رده گرن و به به خشینی ده لاله تی نو ی و هه سته ناسکه کانیا ن شیعره کانیا ن به ره مزه جوان و ناوازه کان داده ریژن. به مشیوه یه ((ره مز له بهر زکردنه وه ی ناستی شیریه تی ده ق رو لیکی گرنه و بهرچاو

ده بينيت، له ريى به خشيني ماناو ده لاله تى نووى به شته كان^(١) له به رته وهى رهمز له نيوى هه ر ده قىكى نه ده بيدا جورىكه له سازدانى پردىكى په يوه ندى له نيوان دهق و وه رگر، به شيوه يه ك رهمز به هوى په رده پوش كردنى زمانى راسته خو، خو پنه ر ده خاته بير كردنه وه، نه مه ش كاريگه رى له سهر دهروونى وه رگر به جى ده هيليت، تا لايه نه هونه رييه كهى به هيتر بى نه وا كاريگه رييه كهى به هيتر ده بى، به شىكى نه م هونه ريى بوونه ش ده كه ويته سهر ته موومز بوونى دهق، چونكه به ناراسته وخو په يامه كه ده گه يه نى و نه م ناراسته خو يه ش نانسايى بوون دى نيته كايه وه و شيعرييه تى خودى رهمز يه له وه دايه كه سهر چاوهى هيترى زمانى شيعرييه^(٢) واته زمانى شيعرى بووه ته گه يه نه ريى بو گواستنه وهى كه ره سته كانى ژيان و گوږينى بو رهمز و به خشيني ده لاله ته جياوازه كان له شيعردا.

٤-١: هوكاره كانى به كارهيئانى رهمز:

شاعيران بو بوونى هوكارى جيا جيا رهمز يان له دهقه شيعرييه كانياندا به كارهيئاوه، رهمز يان كردو ته ريگايه ك به مه به ستى گوزار شت كردن له هزو وه ست و سوزه كانيان، له گه ل بوونى نه م هوكارانه، هوكارى ترى به كارهيئانى رهمز هه ن به شيوه يه كى گشتى برى تين له:

١. بو مه به ستى ئىستى تىكى: شاعير بو نه وهى نه زمونه كهى به رز و داهيئنه رانه بيت، په نا بو رهمز ده بات، له بهر نه وهى ئىستاتىكا به شيوه يه كى هونه رى گوزار شت له شته كان ده كات؛ بو يه زور بهى جار وه ك پيوانه يه ك له هه لسه نگاندى ناستى ليها توويى شاعير پشتى پى ده به سترى ت.

٢. هوكارى راميارى: شاعيران به هوى ترسيان له ده سالات به رهمز شيعره كانيان ده رده يرن، تاوه كو له كيشه و ئاريشه به دوور بن. هه ر نه م هويشه شاعيران له زووه وه رهمز يان له شيعره كانيان به كارهيئاوه.

٣. هوكاره كو مه لايه تيه كان: هه ندى جار داب و نه ريتى كو مه لگا ده بيته ريگر له به رده م ده ريرين و گه ياندى په يام به راسته وخو، بو يه شاعير په نا بو رهمز ده با تاوه كو نه وهى مه به ستيه تى به هويبه وه ده ريريت.

٤. هوكاره ده روونيه كان: بارى دهروونى شاعير و پابه ند بوونى به وه هم و خيال و گوزار شت كردن له هه ندى بارى ناوه وه و نه ست و بابه تى شراوه رهمز له شيعره كانيان به كارده هيئن.

٥. هوكاره رو شنبيريه كان: شاعير بو ده رختنى توانا و رو شنبيرى خو شى شىكى نووى ده نووسيت، واته به هوى به كارهيئانى رهمز له شيعره كانيدا ناستى ليها توويى و رو شنبيريه كهى خوى به وه رگره كانى پيشان ده دات.^(٣)

هوكاره كانى به كارهيئانى رهمز له شيعردا نه گه ر چى بو پاراستنى شاعيران بووه له لايه ك و له لايه كى تر بو ده رختنى توانا و ليها توويى خو يان بوو، به لام له هه مان كاتدا نه م رهمز يان شيعريان جوانترو سه رنج راکيشتر و پير به هاتر و به هيتر كر دووه.

٥-١: سه رچاوه كانى رهمزى شيعرى له دهقه شيعرييه كانى (موفتى پينجوئى) دا:

شاعيران به مه به ستى داهيئان له نيوى دهقه كانياندا په نا بو به كارهيئانى رهمز ده به ن به شيوه يه ك كه بيته سه رچاوهى سوود بو وه رگر، (موفتى پينجوئى) يه وه ك هه ر شاعيرى كى

نه ته وهی کورد دهستیکی بالای له به کارهینانی ره مزی شیعری هه بووه، به شیوهیه کی زۆر لیها تووانه ره مزی له نیو دهقه شیعریه کانیدا به کارهیناوه و به زمانیکی زۆر ساده و ره وان و سه رنجراکیش به وه رگری گه یاندووه، شاعیریش بۆ داهینانی ره مزی شیعری له شیعره کانیدا سوودی له چه ند سه رچاوهیه ک وه رگرتووه که بریتیین له:

١-٥-١: سه رچاوهی ره مزی فۆلکلۆری:

ره مزی فۆلکلۆر سه رچاوهیه کی فراوان و دهوله مه نده بۆ شاعیران به مه به سستی په رده پۆشکردنی مه به سته کانیان، فۆلکلۆر به ره مه میکی خولقینه ره وه هه موو ئه و که ره سته که له پووریانه ده گریته وه که رۆلیان له دروستکردنی (ئه فسانه و داستان و په ندی پێشینان و) دا هه یه، بۆیه شاعیران به رپژه کی به رچاو کردوویانه به سه رچاوهی ره مز بۆ شیعره کانیان ئه مه ش ((به پێی پێویستی و سرووشتی بابه ته کان و زه مینه رۆشنیرییه که له پوورییه که یان، ئاویتته ی به ره مه مه کانیان ده که ن، که ده بنه پالپشتی ناوه رۆک و بیرکردنه وه یان))^(٤) شاعیر (موفتی پینجوینی) یش سه رچاوهی ره مزی فۆلکلۆری له شیعره کانیدا ره نگدانه وه ی هه یه و به زمانه شیرینه که ی و قولی واتای ناخی له ریگه ی به کارهینانی که ره سته فۆلکلۆرییه کانه وه به وه رگری ده گه یه نیت، به شیوهیه کی ساده و ساکار ده ریده ریئت تاوه کو هه موو چین و توپژیک به ئاسانی تیی بگات. لیره دا چه ند نموونه یه ک له م جوړه ره مزه له شیعره کانی شاعیر ده خه یه نه روو؛ له وانه:

١) ره مزی (شیرین و فه رهاد):

(موفتی پینجوینی) ئه م جوړه ره مزه ی چه نده ها جار له شیعره کانیدا به کارهیناوه. بۆ نموونه: له شیعری ((عومری شیرینم ١٤٠))^(٥) ده لیت:

بۆ زولپخا حوسنی یوسف بۆ گۆلی باخی چنوو
جوانی شیرین عه شقی فه رهاد کردمى به م دامه وه.

(شیرین و فه رهاد) ره مزی داستانی دلدارى و خو شه ویستییه و به شیکه له ئه ده بی فۆلکلۆر، به لام لای شاعیر (موفتی پینجوینی) سه ره رای بوونی ره مزه (خو شه ویستییه راسته قینه یی) په که ئه وا (شیرین و فه رهاد) ی کردۆته ره مزی (کۆلنه دان و به ر خودان و چاونه ترسی و به رده وامی ئه و هه سته سۆزاوییه). هه روه ها به ستوو یه تیبه وه به خو شه ویستی پێغه مبه ر یوسف (ر.خ) له گه ل زولپخا ئه مه ش ره مزی ئایینییه که وا شاعیر مه به سستی هه بوونی هاوشیوه ی خو شه ویستییه له نیو ئایه ته کانی قورئانی پیرۆزدا و له ژبانی کۆمه لایه تیشدا به رده وامی هه یه، له هه مان کاتدا به چواندنی باری خو ی به م خو شه ویستانه وه که وا کۆلی

نه داوه و چاونه ترسانه هه سستی خو ی به رامبه ر به زه برو کی شه کانی ژبان ده ریریه وه.

٢) ره مزی (خه رمانی کا):

ئه م جوړه ره مزه لای شاعیر (موفتی پینجوینی) له شیعری ((ئافه رین پاره / ل ٢٠٤)) دا به کارهاتووه؛ که ده لیت:

ئافه رین پاره که وا دایم شه ره ف په یدا ئه کا

* تیبینی: ئاماژه یه بۆ ژماره ی لاپه ره ی شیعره که له دیوانی " موفتی پینجوینی " .

ناحەز و دوژمن وهكو خەرمانی كا بهربا ئەكا
كۆمهڵی خویش و برا، یه كسه ر له یهك تانا ئەكا
وا ئەزانم دین له یه زدانیش مهردانه سهودا ئەكا
حوكم و فهرمایش به سه ر ئەم خهلكه دا وهك شا ئەكا.

(خەرمانی كا) به واتای كۆكردنه وهی پووش دواى دروینهی گهنم و جو دیت كۆمهڵ كۆمهڵ شانەى پیدروست ده كریت. واته جوخینی گهنم و جو به شیوهیه کی گشتی، به لام خەرمانی كا لای (موفتی پینجوینی) ره مزه بو (زوری ریژهی تیکده ران و دوزمن بلاوبوونه وه یان به هه موو لایه كدا) مه به ستی شاعیر ئە وه یه؛ ریژهی زوری ناحەز و دوژمن وایكردوه له یهك دایران و لیكترازان روو بدات تاوه كو سه ركه وتن به ده ست نه هیتریت و هه رده م له ژیر چه پۆکی دوژمندا بژین. گه ر یهك ده ست و یهك هه لویست و یهك بوچوون بین و پشتی یهك بگرین زور به ئاسانی به سه ر دوژمنانماندا زال ده بین به لام پاره وایكردوه ناحەزو دوژمنمان زور بیته مه ش به ده ستی خویمان و امان كردوه به لكو و امان و یستوه، كورتیه كه ی خویمان چالمان بوخویمان لیداوه و ئیستاش ده ربازبوونمان ئەسته مه.

(٣) ره مزى (دیو):

ئەم جوړه ره مزه به ریژهیه کی زور له نیو شیعه ره کانی (موفتی پینجوینی) دا به رچاو ده كه ویت، بو نمونه: له شیعی (ترس هوی دواكه وتنه / ل ٢٥٢)) دا ده لیت:

پشیله دهسته مۆكه ی ماله كه ی خوّم
ئەوا لیم بوته دیو و چۆته ئەستۆم.

(دیو) وشه یه کی ئەفسانه یه به شیكه له ئەدهبی فولكلور، كه وا ره مزى درنده پی و بیبه زه بیه،

شاعیر کردوو به تی ره مز (بو كه سیکی درنده و خراب به رامبه ر به میلیه ت كه به زور خو ی به سه ر میلیه تدا سه پانده ییت)، (پشیله) ش ره مزى (بیوه فای) یه بو هه مان كه س به کاریه یناوه؛ واته شاعیر دوو ره مزى به کاریه یناوه بو ده رخستنی خووره وشتی تاكه كه سیك كه (سپله و درنده یه). واتا من به ده ستی خوّم كه سیکی بیوه فام دالده داوه و جیکام کرده و له ماله كه مدا ده سته مؤم کرد، بویه ئیستاش كه لیم بوته دیو هه له كه له ئەستوی خو مدا یه .

٢-٥-١: سه رچاوه ی ره مزى سرووشتی:

له م جوړه شبان كه رهسته کانی سرووشته ده کرین به ره مز، شاعیر له پال وه رگرتنی كه رهسته کان ره مز یان ده خاته پال به مه به ستی به خشینی وینه یه کی جوان و کاریگه ر هه روه ها راکیشانی سه رهنجی خوینه ر، مه به ستیان بووه واتاو په یامه كه یان روون و ئاشکرا بیته. چونکه ((شاعیران پینان و ابوو كه سرووشت و كه رهسته کانی سرووشت باشترین و به پیتترین كه رهسته ی ره مز))^(١٦) ئەمه ش به هوی ئە وهی كه رهسته کان خو رسکن و جوان وایكردوه شاعیران زور زیاتر په نا بو به کاره ینانی به ن و جوانترین په یامی تیایدا هه لبرگن، (موفتی پینجوینی) ییش یه کیك بووه له و شاعیرانه ی كه رهسته یه کی زوری سرووشتی له شیعه ره کانیدا به کاره یناوه و ده ستیکی بالای هه بووه، شاعیر بو هه ر كه رهسته یه ك؛ ره مز یکی به هیزی تیایدا به رجه سته کردوه و ده ست ره نگینی خو ی تیایدا نه خشاندوه، به هره مه ندى شاعیر له به کاره ینانی ره مزه سرووشتیبه کان له نیو شیعه ره کانیدا به شیوه یه کی زور ناسک و جوان و ساده و ساکار ده ركه وتوه، ئەمه ش بو

ئەوێ خۆینەر بە ئاسانی لێیان بگات. بۆ ئەم مەبەستەش هەندێ لەو کەرەستە سرووشتییانە ی
کەوا شاعیر وەکو ڕەمز بە کاربێھێناوە دەخەینە ڕوو؛ لەوانە:

(١) ڕەمزی (لافاو، بەرد، شاخی بەرز، دەشت):

ئەم جوۆرە ڕەمزانه (موفتی پینجۆینی) لە کۆپلە یە کدا بە یە کە وە ی بە کاربێھێناوە، بۆنموونە:
لە شیعری ((مژدە / ٨٨ل)) دا دەلیت:

هەر بژی قازی محەمەد، هەر بژی کوردی نە بەرد
هەر بژی قەومێ کە ناترسی لە کوشتار و لە دەرد
ڕوو ئەکاتە لە شکرێ دوژمن بە گۆچان و بە بەرد
پەشمە لای دیلی نزار و شاخی بەرز و دەشت و هەرد
ڕائەمالت پۆلی دوژمن هێرش و لافاوی کورد.

(لافاو) ڕەمزە بۆ زۆربوونی ئاو لە قەبارە ی ئاسایی خۆی، بەلام لێرەدا شاعیر ئەم ڕەمزە ی بۆ
دەستپیکردنی شۆرشێ کورد بۆ لە ناو بردنی دوژمنانی کورد و نەمانی نالەباری و ناخۆشییەکانی
نەتەوێ (کورد). (بەرد) ڕەمزە بۆ قورسای و ڕەقیبە کە ی، بەلام لای شاعیر ڕەمزە بۆ
(بەرەنگار بوونە وەو بە دەرنانی دوژمن بە ڕووبە ڕووبوونە وەیان)، (شاخی بەرز) ڕەمزە بۆ بەرز و
پیکهاتە ی کە بەردە و بە هێزە، بەلام لای شاعیر ڕەمزە بۆ (بەرگریکردن لە گەل سەختی و ناخۆشی و
دژواری لە هێرشکردندا)، (دەشت) ڕەمزە بۆ پانتایەکی بێ گری و گۆل، بەلام لای شاعیر ڕەمزە بۆ
(ڕووبە ڕووبوونە وەو و زالیوون و سەرکەوتن بە سەر دوژمن)، بەمشێوێهە (موفتی پینجۆینی) لە
هەرسێ ڕەمزدا بە شێوێهەکی زۆر جوان خۆینەر بۆ لای خۆی کیش دەکات تاوێ کو لە ڕیگە ی ئەم
ڕەمزانه وە بە ئیمە بلێت چۆن (قازی محەمەد) بەبوونی نالەباری و ناخۆشی و سەختی چیاکان
ڕووبە ڕووی دوژمن بۆتە وە و بە بەرد و چەک ڕایمالین و لەناوی بردن.

(٢) ڕەمزی (بەهار، پاییز):

شاعیر (موفتی پینجۆینی) وەرزه کانی سالی بەرێژەکی زۆر بە کاربێھێناوە و کردوێهتی بە ڕەمزی
واتا بەخش، بۆنموونە: لە شیعری ((کچانی دیهات / ١٥٦ل)) دا هاتووه؛ کە دەلیت:

کچانی دیهات هەناسە ساردن
وێک بە هار ئەروین، وێک پاییز زەردن
هەر نامرادن، گێرۆدە ی دەردن
سەبەکاریان دلدار و بەردن.

(بەهار) ڕەمزە بۆ بووژاندنە وە ی دارودرەخت و سەرلەنوێ ژیانە وە، بەلام لای شاعیر ڕەمزە بۆ
دلخۆشی و جوانی، (پاییز) یش ڕەمزە بۆ وەرین و زەردبوونی گەلاکان، بەلام لای شاعیر ڕەمزە بۆ
زەردی و رەنطی ئیستی دەموظاو و سیس بوون و خەم و خەفەت و ژاکاوی، شاعیر
مەبەستیێهەتی بە هۆی ڕەمزی سرووشتی (بەهار و پاییز) بارودۆخی کچانی دیهاتمان پێ
رابگە یه نیت کەوا چۆن ژیان بە سەر دەبن، سەرەتای ژیانیان وێک وەرزی بە هار جوانن و بەخۆشی
ژیان دەکەن بەلام بە هۆی چەند کە سانیکێ دل ڕەق ژیانیان لێ تال دەبیت لە زۆری خەم و
خەفەتیان دەژاکین و سیس دەبن، بەمشێوێهە (موفتی پینجۆینی) دەست ڕەنگینی خۆی بە هۆی
جوانی بە کاربێھێنای ڕەمزی بەهار و پاییز خۆینەر بۆلای خۆی کیش دەکات.

(٣) رهمزی (تهرزه و باران):

نهم جورهم زمانه لای شاعیر (موفتی پینجوینی) له شیعری ((سالانه لهم فهسله / ١٨٤٧)) دا به کارهاتوو؛ که دهلیت:

چونکه نه بارئ وهک تهرزه و باران
لیره ی رووسیا و قرانی ئیران
ریال به دهسته وهک گه لای داران
دینار بو کاور، تاشهک، تا به ران.

(تهرزه و باران) رهمزه بو سه رماو سو له ی وه رزی زستان، به لام لای شاعیر رهمزه بو (زوربوونی ریژه ی پاره ی بیگانه)، مه بهستی شاعیر نه وه یه که پاره ی بیگانه به هه موو جورهم کانییه وه ته نیا له لای که سانی بالادهسته و هه ر بو نه وانه و له زوریدا ناژمیدریت. له ریگه ی رهمزی تهرزه و باران (موفتی پینجوینی) پیمان راده گه یه نی که ته نیا که سانی بالآ دهست خاوه نی زورترین پاره ن به هه موو جورهم کان، بویه ته نهان و ان توانای کرینیان هه یه .

(٤) رهمزی (شه و، هه ور):

نهم جورهم زمانه شاعیر (موفتی پینجوینی) زور به جوانی له شیعری ((نافه رین پاره / ٢٠٥٧)) دا به کارهیناوه؛ که دهلیت:

پاره تاریکی شهوی هه ور و هه لا رووناک نه کا
پاره پیاوی ترسنوک و بیوه ر بیباک نه کا
پاره پیری که وته و خوین تیا نه ما و چالاک نه کا
پاره پیاوی هه رزه گو و ناله باریش چاک نه کا
فه یله سوفیک بینه مهیدانی له دهستی رائه کا.

(شه و) رهمزی تاریکییه، (هه ور) رهمزی بارینی باران و وه رزی زستانه و پهیدا بوونی تارمایی رهش به ئاسمانه وه، به لام (شهوی هه ور) لای شاعیر رهمزه بو (لابردنی خه م و خه فه ت)، شاعیر هه ردوو رهمزی به یه که وه به ستوته وه که وا چون به هه بوونی پاره ژبانی تاک له تاریکی ده خاته رووناکی و خویشی، چون خه م و خه فه ت به سه ر خه لکه وه ناهیلیت. چون دل خوش ده کا و هیوا به مروف ده به خشیتته وه.

به مشیوه یه (موفتی پینجوینی) نه مانه و چه نده ها که رهسته ی تری سرووشتی کردوو به رهمزی جوان جوان تا به هو ی زمانه شیعییه که و بیره رووشنه که ی په یامه کانی به ئاسانی به خوینه ر بگه یه نیت.

ته وه ری دووهم: جورهم کانی رهمز له دهقه شیعییه کانی (موفتی پینجوینی) دا:

رهمز به پیی که رهسته وه رگیراوه کان جور ی جیا جیا لی درووست ده بیت، دهقه شیعییه کانی (موفتی پینجوینی) ش له رهمز زور ده وله مه ندن؛ به گشتی جورهم کانی رهمز له شیعه ر کانی بریتیین له:

١-١: رهمزی خودی:

ئەم جۆرە رەمزە بۆ باری دەروونی شاعیر دەگەریتتەو، بە کارتێکردنی شتەکانی دەورووبەر بەسەر هەست و دەروونی شاعیر رەمزی خودی درووست دەبێت، ئەمەش ((هاندانی شاعیرە بۆ درووستکردنی رەمزی تایبەتی خۆی))^(٧) واتە شاعیر خۆی شتەکان دەکات بە رەمز و واتا و دەلالەتی نوێیان پێ دەبەخشیت، کە زۆرجار ((لە ژبانی واقعی خۆی و پەيوەندی مرقاىهتیه وەرێگرتوو، وەکو: (دايک، منال، خۆشه وىستى))^(٨) غوربەت، تەنهایى، ترس، هۆگرى، خەمبارى، بېهېزى، سەبر،هتد)، هەندى جارېش لە کەرەستەکانى سرووشت و دەورووبەر وەریدەگریت؛ وەک: (گيانله بەر، مانگ، ناگر، خۆل، دوکەل، زەردەواله، خۆلە مېش، باخچە، گۆل، دار، ژمارە، خېمە، درک، دەريا، ماسى، باخ، راديو، تەيارە، تۆپ، شېر، پەپولە، خەو، خەيال،هتد)، (موفتى پېنجوینى) دەستیکى بالای لە بەکارهێنانى ئەم جۆرە رەمزەدا هەبوو و زۆر بە جوانى داخى خۆى لە رېگەيانەو هەلرشتوو و هەست و ناخ و دەروونی خۆى بە رەمزە جۆراوجۆرە خودییهکانى دەریروو. ئەمە لەلایەک، لەلایەکی تر ویستویهتی خوینەر هۆشيار بکاتهو لە بوونی زەبر و ناخۆشیهکانى ژيان و گەياندى پەيامى نامۆزگارى، هتد، بەلام پيوسته خوینەران ئاستیکى رۆشنیرى بەرزيان هەبیت، تاووکو بتوانين کليلی کۆدەکانى رەمزە خودییهکانى (موفتى پېنجوینى) بکەينه و بە واتای دەروونی شاعیر ئاشناين، شاعیر دەروونی پیر بوو لە کەسەر و بابەتی بەدینههاتوو، بە چاوی پیر لە ئومیدەو دەروانیتتە گەنج و لاوکان بە شیعەرە پیر باپەخەکانى چەندەها بابەت پروون دەکاتەو تاووکو غافل نەبن لە ژيان و بەسەرھاتەکانى رابردوو، لە خوارەو چەند نموونەیهک لە رەمزی خودی لە شیعەرەکانى (موفتى پېنجوینى)دا دەخەينهروو؛ بەپێى:

١-١-١: رەمز لە ژبانی واقعی خۆی:

ئەم جۆرە پان لە ژبانی واقعی (موفتى پېنجوینى) خۆى وەرگیراو، کە شاعیر خۆى تیايدا ژياو و دەرد و مەينهتیهکانى ژيانى زۆر بينيو و بە رەمز لەنیو شیعەرەکانیدا رەنگى داووتەو، بۆ ئەم مەبەستە چەند نموونەیهک لە شیعەرەکانى شاعیر دەهێنینهو، لەوانە:

١) رەمزی (جەخار):

(موفتى پېنجوینى) لە شیعری ((من و دەرویش / ل ٢٢٢))دا ئەم رەمزەى بەکارهێناو؛ کە دەلێت:

خولاسە دلم پیر بوو لە جەخار
لێی هەستام بەتین، دەستم دایە دار
وازم نەهینا بە جار و دوو جار
ناچار دەستی کرد بە هاوار هاوار.

(جەخار) رەمزیکى خودییه بۆ (داخ و خەم و خەفت و خەمگینى)، شاعیر بۆ دەریرینى هەستى خۆى بەکارهێناو.

٢) رەمزی (موشتاقى تەناف):

(موفتى پېنجوینى) لە شیعری ((نامۆزگارى موفتى بۆ کورەكەى / ل ٢٧٧))دا ئەم رەمزەى بەکارهێناو؛ کە دەلێت:

رۆلە من مردم لە ژبەر باری گرانی زولمەو

ئىستە موشتاقى تەنافىكم كە بىتە مەمەو.

(موشتاقى تەناف) رەمىزى خودبىن، (موشتاق) رەمىزە بۆ (تامە زۆيى شتىك بىت)، (تەناف) رەمىزە بۆ (پەتى سىدارە)، ھەردووكى بەيەكەو رەمىزە بۆ (مردن) شاعىر بىزار بوو لە زولم و ستەم، ئاواتە خواز بوو لەم ژيانە رزگارى بىت و كۆتايى بەژيانى بىت، تەنانەت ئەگەر بە مردنى خوۆشى نەبىت.

٣) رەمىزى (رۆلەى خۆم):

(موفتى پىنجوئىنى) لە شىعرى ((توتن / ٢٢٩٧)) دا ئەم رەمىزە بەكارھىناو؛ كە دەلپت:

ئىستە بە توتن شەو ئەراوئىم
وھەك داىك رۆلەى خۆم ئەلاوئىم.

(رۆلەى خۆم) رەمىزى خودبىن بۆ (سۆز و خوۆشەويستى بۆ كارەكەى كە وەرەقەى توتنەكە دەسورئىنى و جگەرەى لى درووست دەكات)، (موفتى پىنجوئىنى) ھاوشىوھى ھەست و سۆزى داىك بۆ رۆلەكەى بەشىوھەك كە لە خەويش بى بىرى لاي رۆلەكەى تەيلاوئىتەو، شاعىر پىش كارى توتنچى زۆر خوۆشويستو و شەو و رپنە بە توتن دەكا و بەردەوام بىرى لايەتى، بەمشىوھە ھەستى خوۆى بۆ كارەكەى دەربىرەو.

١-٢: رەمىز لە سرووشت و دەوروپەر:

ئەم جۆرە رەمىزە لە كەرەستەكانى سرووشت و دەوروپەر درووست دەكرپت، (موفتى پىنجوئىنى) دەستىكى بالاي ھەبوو و جۆرەھا كەرەستەى سرووشتى و دەوروپەرى وەرگرتوو و بەشىوھەكى داھىنەرانە رەمىزى پى دروستكردوون، لەوانە:

٢) رەمىزى (دركى شادى، باى رەحمەت):

(موفتى پىنجوئىنى) لە ھەمان شىعرى ((بەھىوام / ٨٩٧)) دا ئەم رەمىزانە بەكارھىناو؛ كە دەلپت:

باى سەبا ئەمىرۆ گەياندى كاغەزى مژدەى نەجات
دركى شادىمان بە باى رەحمەت لەسەر ئەكرپتەو.

(دركى شادى، باى رەحمەت) رەمىزى خودبىن، (درك) رەمىزە بۆ (نازارو ناخۆشى و كوۆسپ و تەگەرە)، بەلام شاعىر پىچەوانەى و اتا باوھەكەى و واتايەكى ترى پى بەخشىوھە كە ئەويش (لابردنى ناخۆشپىيە) كە بەرەمىزى (دركى شادى) ھىناوئىتەو، (باى رەحمەت) رەمىزە بۆ (رزگار بوون و ھاتنى ھەوالى دلخۆشكەر)، شاعىر لە باى سەباوھە وەرگرتوو، ئەمەش رەمىزى (شوئە بۆ شاروچكەبەك لە ولاتى تاجىكستان) لە رپگەى ئەم وشە رەمىزانەو مژدەى گەياندى ھەوالى خوۆش رادەگەيەئىت كەوا لە ناخۆشى و چەرمەسەرىبەكانى ژيان رزگاربان دەبىت.

٣) رەمىزى سەگ:

(موفتى پىنجوئىنى) لە شىعرى ((دەزگای جگەرە / ٢٥٣)) دا ئەم رەمىزانە بەكارھىناو؛ كە دەلپت:

ده زگای جگه ره که ی دوکانه که ی من
تهخته داریک بوو چاکتر له ناسن
رزگاری کردم له راتبه کردن
بوو به ده ستگیرم تا وهختی مردن

نه بیهیشت ماله و مال سه گ بوهری لیم
هیچ کهس نه زانی له تایه فه ی کیم
که لورم یاخود سه یاحی بیجیم
سه رتاپا که وا شیر تا به ده ریتم.

(سه گ) ره مزیکى خودییه بو (که سیکی به د)، شاعیر باس له وه ده کات به هوئی کارى تووتن
چیبیه که ی نه گهر تهخته داریکیش بیت رزگاری کردوه له وه که سه به د و خراپانه ی که له ژیر دهستی
نه وه که سانه وه کارى کردووه و به رده وام بو له بو له ده که ن به سهر کرپکاره کاند، به مشپوهیه شاعیر
بو مه بهستی خوئی ده ریبریوه که وا رزگاری بووه له وه جو ره که سه خراپانه.

١-٣: ره مزى تیکه ل له نیوان (ژیانی واقیعی خوئی) و (سرووشت و ده وروبه ر):

شاعیر زور به هره مه ندانه نه م دوو جو ره ره مزه ی له گه ل په کتر له په ک دیره شاعر یاخود له په ک
کو پله شاعر تیکه ل به په کدی کردووه و هیئاویه تیبیه وه، به نرخترین واتای له ریگه ی جوانترین
ره مزه وه به خوینهر به خشیه وه. له وانه:

(١) ره مزى (به فرى خه م):

(موفتی پینجوینی) له شاعیری ((به هیوام / ٨٩ ل)) دا نه م ره مزانه ی به کارهیناوه؛ که ده لیت:

وهخته کوپستانی دلم به فری خه می ره ش بیته وه
وا ژیان و ژینی من دووباره ریگ نه خریتته وه.

(به فری خه م) ره مزى خودیین، بو (نه مانى ناخوشی)، هه روه ها (ره ش) ره مزه بو (هاتنى
ناخوشی و کیش و ماته مینی) به لام شاعیر به پیچه وانه ی واتا باوه که ی کردوو په تی به لابردنى
نه هامه تی؛ به هیواوه ده ژى ده لیت زوری نه ماوه کو تاپی به ناخوشییه کانی ژیانم بیت و سهر له
نوئی به دلخوشی ژیان بکه م، به مشپوهیه هیواو ئاوات و هه لاتنى روژیکی نوئی ده خاته دلی
خوینهر وه تا به هیوا بژین که دواى هه موو ناخوشییه ک چاوه ریی خوشی بکه ن.

(٢) ره مزى (به حرى فکر):

(موفتی پینجوینی) له شاعیری ((له مه ولا / ١٠٢ ل)) دا نه م ره مزانه ی به کارهیناوه؛ که ده لیت:

له سهر نه م پارچه شاعرانه نه گهر گیراوی مه جبه س بم
ده میکه حازری دار و شه لاه و نه زیه ت و جوینم
وه کوو ماسی به سهر بهستی غه واصی گیژی بن ناوم
له بنی به حرى فکر، گه وهه رى عه نتیکه ده ردینم.

(به حری فکر) ره مزی خودیین، بۆ (گه نجینه ی وشه ی به هیژو جوان و پته و له بیردا)، شاعیر سلّ ناکاته وه له نوسینی شیعر و ده ریرینی ناخی، وشه کانی زۆرن بۆ ده ریرین، گه نجینه ی وشه شیعره کانی کردوو به ریگه بۆ ده رکه وتنی بیرى جوان جوان و واتای گران به ها؛ به مه به سستی گه یاندنی په یامه کانی.

(٣) ره مزی (ناگری قه هر):

(موفتی پینجویینی) له شیعرى ((نامۆژگاری موفتی بۆ کوره که ی / ٢٧٧)) دا ئەم ره مزانه ی به کاره ییناوه؛ که ده لیت:

ناگری قه هرو زه لاله ت چۆته جه رگ و دلّمه وه
بئ کفن داخل به خاکم که ن به خۆم و جلمه وه.

(ناگری قه هر) ره مزی خودیین بۆ (زولم کردن ، هه لچوونی ناخ)، شاعیر له ریگه ی ئەم وشه ره مز بیانه وه ناخی خۆی هه لرشتوو؛ توره بیه که ی ئەوه نده زۆره ده یه ویت شۆرش هه لگیرسیت، به مشیوه یه هه سته په نگخواردوو که ی ده ریریه.

٢-١: ره مزی بابه تی:

جوړیکی تری ره مز، ره مزی بابه تییه شاعیران به پپی تاقیکردنه وه ی ژایان پپی گه بشتوون و به کار یانیه ییناوه، ئەمه ش بۆته هۆی به رزبوونه وه ی ئاستی مرۆقایه تییان و جیا کردنه وه یان له گه ل بابه تی خودی و ته موومژاوی. (١٩) واته ره مزی بابه تی پانتاییه کی زۆر فراوان ده گریته وه و هه رچی به ره مه می مرۆقایه تییه هه یه له لایه ن شاعیرانه وه ره مزی لئ دروست ده کریت، وه ک: (ئایینی، میژووی، کۆمه لایه تی، نیشتمانی، هتد)، شیعره کانی شاعیر (موفتی پینجویینی) زۆر ده ولّمه نده له ره مزی بابه تی به شیوه یه کی زۆر فراوان له نیو ده قه شیعریه کانیدا ده بینریت و به هۆیه وه مه به سستی به هیژ ده گه یه نیت، لیره دا چه ندین جوړی ره مزی بابه تی له شیعره کانی شاعیر به هیئانه وه ی نمونه بۆ هه ر یه که یان ده خه ینه روو:

١-٢-١: ره مزی ئایینی:

شاعیر له ریگه ی بابه ته ئایینییه کانه وه دا هیئانی له ره مزدا کردوو، کتیب و ئایین و رووداو و که سایه تییه ئایینییه کان و بیروباوه ری ئایینی له شیعره کانی وه ک ره مز به کاره ییناوه، واته بابه ته ئایینییه کان سه رچاوه یه کی گرنگن بۆ دروستکردنی ره مز، له بهر ئەوه ی ((کاری هه ره گه وره ی ره مز ئاشکرا کردنی ئاسته کانی حه قیقه ت و ئاسته کانی عه قلی مرۆقایه تییه)) (٢٠) واته پراستییه کان و ئاستی ئاوه زی مرۆف له ریگه ی ره مزی ئایینییه وه ئاشکرا ده بیت، (موفتی پینجویینی) ره مز پکی زۆری ئایینی به کاره ییناوه ئەمه ش ئاشنابوونی به بابه ته ئایینییه کانه وه روون ده کاته وه، ئەو رمزه ئایینیانه ی که له نیو ده قه کانی شاعیردا ده بینریت؛ بریتین له: (خوا (جل جلاله)، پیغه مبه ر محمد (دخ)، میکائیل، مه ککه، ئایه ت، ته لقین، ره مه زان، که عبه، قورئان، به رمال، ته زیج، جه هه ننه م، ئیبلیس، فه رمووده، به هه شت، یوسف و زولایخا، هتد)، لیره دا چه ند نمونه یه ک له شیعره کانی شاعیر له ره مزی ئایینی ده هیئینه وه، له وانه:

(١) ره مزی (جه ننه ت):

(موفتى پيڻجوڀنى) ئەم رەمزە ئاينيانەى لە شيعرى ((مه كتهب / ل١٣٠)) دا به كارهيناهه؛ كه ده لئيت:

له سايهى مه كتهب و ته حسيلى سنهت
ولآتى ئە وروپا خوڤى كرد به جه ننهت
ئه زى بوخوڤى به بئ نازار و ميحنهت
نه جاتى بوو له دهس دهو ر و مه شه ققه ق.

(جه ننهت) رەمزی ئاينيه بو (خوشتري شويى بئ وپنه)، جه ننهت ئە و شوپنه يه له روژى دوايى خواى گه و ره بو پاداشتكردى به نده كانى كه له فه رمايشه ته كانى خواى گه و ره ده رنه چوونه؛ ئە وا له روژى دواييدا ده يانخاته به هه شت، واته ئە وروپا به هه و ل و تيكووشان و خوڀندن و ده ست ره نكيى ولآته كه يان كردوه به خوشتري شوڀن، له خو شيدا وه ك به هه شت وايه و خوڀان له ناخو شى و نازار و ده رده سه رى رزگار كردوه. مه به ستي شاعير گه ياندى په يامه تاوه كو ئيمه ش وه ك ئە وان كو شش بكه ين تاوه كوو له ده رده نازار نه جاتمان بيئت.

(٢) رەمزی (جنۆكه، ئيسلامى شكلييس، ئيبليس):

(موفتى پيڻجوڀنى) ئەم رەمزە ئاينيانەى لە شيعرى ((ترس هوڤى دواكه وتنه / ل٢٥١)) دا به كارهيناهه؛ كه ده لئيت:

جنۆكه ي غه يره ئيسلامى شكلييس
كه نه وعيكن له نوتفه ي پيسى ئيبليس.

(جنۆكه، ئيسلامى شكلييس، ئيبليس) رەمزی ئاينيين بو (كه سانى خراپه كار)، (جنۆكه) رەمزە بو (فريودانى كه سى خرا ت)، (ئيسلامى شكلييس) رەمزە بو (ناشر ينكردى خو و ره شتى ئيسلامى له لايه ن كه سانى كرده وه خراپ)، (ئيبليس) رەمزە بو (ئه و كه سه ي به فيل و درو خه لكى هه لده خه له تيڀت)، واته له كار و كرده وه يان وه ك ئيبليس (شه يتان) ن، شاعير به هوڤى به كارهينانى ئەم رەمزە ئاينيانه وه پيمان ده لئ كه كه سانىكى خراپ هه ن ئاينى ئيسلاميان ناشيرين كردوه و له خراپى كار و كرده وه كانيان وه ك ئيبليس.

(٣) رەمزی (خوا):

(موفتى پيڻجوڀنى) ئەم رەمزە ئاينيانەى لە شيعرى ((موفتى ئاموژگارى كچه كه ي ئە كا / ل٢٨٨)) دا به كارهيناهه؛ كه ده لئيت:

وه كو پيم وتى ته نها خوايه
دهرد و ده رمانى هه موو له لايه.

(خوا (جل جلال) رەمزی ئاينيه بو (بالا ده ستبوون)، شاعير ئاموژگارى كچه كه ي ده كات كه ته نيا پشت به خواى تاك بيه ستي و نه ترسي له و نه خو شى و ناخوشيانه ي كه دپنه سه ر ريڤگاي ژيانى و چاره سه رى هه موو شتيك ته نيا له لاي خواى بالا ده سته. واتا دكتورى تو ته نها خودايه .

٢-٢-١: رەمزی ميژوو:

(موفتی پینجوینی) له دهقه شیعره کانیدا (هه ندی له که سایه تییه ناوداره میژوو بییه کان (کورد و نه روپی) یه کان، رووداوه میژوو بییه کان، روژنامه و گوڤاره کانی سه رده می کۆن، که رهسته کۆنه کان، ... هتد)، کردوو یه تی به ره مز، واتاو مه بهستی جیا جیای له پال دهر پریوه، به شیک گزنگه بو گه یاندنی دیوی ناوه وهی و اتاکان له ریگه ی ره می میژوو بییه وه، له بهر نه وهی میژوو ((گشت زانسته کان و رووداوه کانی روژانه و ئالوگور کردنی کۆمه ل ده گریته وه))^(٢١)، هه روه ها میژوو به هه موو لق و پۆپه کانییه وه که مرۆف هه ر له سه ره تای ژیا نیه وه تاوه کو ئیستا هه رچی کردوو و چی به سه ره اتوو؛ ورده کارییه کانی له خوئی و ناخوئی و شه ر و ناشتی و .. هتد، ده بنه به شیک له و تو ماره گه وره یه ده وله مه نده پر له زانیاری و بابه تی سه رسوره یته ر که پیی ده لپن میژوو.^(٢٢) شاعیر به وه رگرتنی که رهسته میژوو بییه کان به شیوه یه ک ره مزه کانی خستۆته پال که وا له سه رده می خوئی بیت و به به رگیگی نوئی دهر بیرویه، واته میژوو ((رووباره وینه یه کی ره نگا وره نگه و شاعیری زیره ک و لپه اتوو ده وئی وینه ی لی هه لپنجی و له گه ل سه رده مه که ی خویدا بیگونجینی و ره هه ندیکی تازه ی پی به خشی))^(٢٣) (موفتی پینجوینی) یش به توانا بووه و شاره زایانه ره می میژوو به کاره یناوه، لپره وه چه ند نمونه یه ک ده خه یه روو؛ له وانه:

١) ره می (هه لاله):

(موفتی پینجوینی) ئەم ره مزه میژوو یه ی له شیعری ((دروستبوونی کۆماری مه هاباد ١٩٤٦/١٠٤٦)) دا به کاره یناوه؛ که ده لپت:

ناحه ق نییه گه ر شادی مه رگ بم له سروورا
ئه مرۆکه که دیم شیوه یی نه و تازه هه لاله
هه رچه نده له لای غه یه نه بنی قیمه ت و قه دری
لای من به خوا چه شمه یی هه نگوینی ریاله.

(هه لاله) ره میژی میژوو بییه بو (گوڤاری هه لاله) که گوڤاریکی سیاسی نه ده بی بووه، که ژماره (١) له (١٩٤٦/٣/٢١) دهر چوو، له لایه ن لاوانی دیموکراتی کوردستانه وه بلاو ده کرایه وه و له ژیر چاودیری مامۆستا حه سه ن قزه لچی) دا بووه. شاعیر مه به ستیه تی بلیت نه گه رچی له لای بیگانه قه دری نه بییت، به لام له لای من له پاره شیرینتره و هه موو دونیا دینیت.

٢) ره می (ژین):

(موفتی پینجوینی) ئەم ره مزه میژوو یه ی له شیعری ((پارچه شیعری یه کهم ١٩٤٢/٣٠١)) دا به کاره یناوه؛ که ده لپت:

پیری خه مخواری وه ته ن په روه رم
نه دیبی هوشیار، تاجی سه ر سه رم
نه فه رموی بوچی خامۆشی له ژین
ئه لپی که وتوو یه ژیر به فری پینجوین.

(ژین) ره می میژوو بییه بو (پیره میردی شاعیر) که سه رنووسه ری روژنامه ی ژین بووه. شاعیر زۆر به جوانی وه سفی پیره میردی نه مر ده کات، که وا شاعیریکی کورد په روه ر بووه و له وه ته ی نه ماوه روژنامه ی ژین خامۆشه ده نگی.

٣) ره می (هیتله ر):

(موفتی پینجوینی) ئەم ڕەمزه میژوووییە لە ھەمان شیعری ((پارچە شیعری دووھەم / ل ٣٠٣)) دا بە کارھێناوہ؛ کە دەلیت:

لەم ڕۆژە ڕەشا نۆ سەر خیزانم
کاسبکار خۆم، پیر و بیگیانم
تا نان ڕێک ئەخەم، بەرگم دراوہ
لە ھەولێ بەرگا جەرگم یراوہ
تییفکرە قوربان لەم چەشنە ژینە
ھۆشم چوون لەسەر مەقالە ی ژینە
مەگەر ھەر بلێن یارەبی ھیتلەر
زوو ڕەنجەرۆ کە ی، بیکە ی دەربەدەر.

(ھیتلەر) ڕەمزی میژوووییە بۆ (زەبرو ستەم و کوشتن و کاولکردن و خراپەکاری لە میژوووی ھەموو مەرووقایەتی) دا، شاعیر بارگرانی ژینانی خۆی دەخاتە ئەستۆی ئەو کە سانە ی کە بەردەوام چاویان یرێوہ تەوہ نانی خەلک و زەبر و ستەمیان لێ دەکەن.

١-٢-٣: ڕەمزی کۆمەلایەتی:

ئەم جۆرە ڕەمزه بەربلاوہ و شاعیران بە شیوہیەکی بەرچاو بە کاری دەھێنن، ئەمەش لە بەر ئەوہی بە ئاسانی پەیام دەگات بە خوینەران و ڕۆشناییان پێ دەبەخشن.

کەرەستە کۆمەلایەتیەکان دەبن بە ڕەمز ((کە کۆمەلگە بە گشتی لەسەری کۆکە و سیمایەکی نیو نەتەوہیی ھە یە، وە ک: (کۆتەر ڕەمزی ئاشتی، ڕەنگی سوور ڕەمزی ترسناکە))^(٣٤)، شیعەرەکانی (موفتی پینجوینی) دەولەمەند بوو بەم جۆرە ڕەمزه وە مەبەستی گرنگی پیکاوہ، لێرەدا چەند نموونە یە ک لە ڕەمزی کۆمەلایەتی دەخەینەرۆو؛ لە وانە:

١) ڕەمزی (سوور و ڕەش و شین، تاج و کلاو):

(موفتی پینجوینی) ئەم ڕەمزه کۆمەلایەتیانە ی لە شیعری ((بۆ تۆیە و تە / ل ٩٣)) دا بە کارھێناوہ؛ کە دەلیت:

(موفتی) لە قوری سوور و ڕەش و شین بەسەرا کە ئەوساکە ئەلیم خاوەنی سەد تاج و کلاوہ.

(سوور و ڕەش و شین، تاج و کلاو) ڕەمزی کۆمەلایەتی، (ڕەنگی سوور) ڕەمزه بۆ (خوینی شەھید)، (ڕەنگی ڕەش) ڕەمزه بۆ (ماتەمینی و ناخۆشی و پەژارە)، (ڕەنگی شین) ڕەمزه بۆ (بە دەستھێنانی ئاواتیک کە قورسە بە دەست بەھێریت)، (تاج و کلاو) ڕەمزی (سەر بەرزی و خۆش بەختی و سەر بەستی، واتای ھەموو ڕەمزه کان کە شاعیر مەبەستیەتی ئەوہی گەر لە ناخۆشیدا بژین و بەردەوام لە ماتەمندا بین، بەلام دوا جار بە خوینی شەھیدان بە ئازادی و سەر بەستی دەگەین.

٢) ڕەمزی (خاک و گل، گۆل):

(موفتى پيڻجوڻي) ئەم رەمزه كۆمەلایەتییانەى لە شیعەرى ((ئەوھى ھە قیژە / ١٧٠)) دا بە کارھێناوھ؛ کە دەلیت:

بە ئەخلاق و تەبیەت خاک و گل بە
بە شەوق و میھرەبانى رەنگى گۆل بە.

(خاک و گل، گۆل) رەمزی كۆمەلایەتییان، (خاک و گل) رەمزه بۆ (بەھێزبوون، خاوەن کەسایەتییەکان بەتوانا و سادەیی و بێفیزيی)، (گۆل) رەمزه بۆ (جوانی و خۆشەویستی)، واتای ھەموو رەمزهکان کە شاعیر مەبەستییەتی ئەوھە کە خاوەن کەسایەتییەکی سادە و رەوشت جوان و بەھێز و بێفیزه.

(٣) رەمزی (پەپوولە رەنگ، مەری ھەژار، گورگی ھار):

(موفتى پيڻجوڻي) ئەم رەمزه كۆمەلایەتییانەى لە شیعەرى ((ژینی عالم / ل ٢١٧)) دا بە کارھێناوھ؛ کە دەلیت:

زۆر کەس بە شەر ئەبێنم سوۆفی و پەپوولە رەنگ
بە رەنگ مەری ھەژار، بە ھەلمەت گورگی ھار.

(پەپوولە رەنگ، مەری ھەژار، گورگی ھار) رەمزی كۆمەلایەتییان، (پەپوولە رەنگ) ئەگەرچی رەمزی (جوانی) باوھە کە یە، بەلام شاعیر لە واتا باوھە کە ی لایداوھ و کردووەتی بە رەمز بۆ (کەسێکی دوو روو)، (مەری ھەژار) رەمزه بۆ (کەسانێک لە روخسارو روکەشدا نەرم و نیان و باشن)، (گورگی ھار) رەمزه بۆ (کەسانی ترسناک و ناپاک لە ناخ) دا، واتای ھەموو رەمزهکان کە شاعیر مەبەستییەتی ئەوھە کەس زۆر کەس ھەن چەندین روویان ھەبە، لەشیوھەدا کەسی باش و چاکن بەلام لە ناخدا ناپاک و ترسناکن.

١-٢-٤: رەمزی نیشتمانی:

شاعیر لەخۆشەویستی بەتینی بۆ نیشتمانی کە ی چەندەھا شیعەرى بۆ ھۆنیوھتەوھ و چەندەھا رەمزی نەخشین و جوانی پێ دروستکردوھ، بۆ ئەم جوړەشیان چەند نمونە یە ک دەخەینە روو؛ لەوانە:

(١) رەمزی (دوو گۆلە گەنم):

(موفتى پيڻجوڻي) ئەم رەمزه نیشتمانییەى لە شیعەرى ((ئۆخەى ١٩٤٦ / ل ٨٢)) دا بە کارھێناوھ؛ کە دەلیت:

بۆ خزمەتی ئالایە کە سەوزە و سپیە و سوور
ئەیکەم بە فیدای قەوم و کەس و روچ و سەر و مال
ئەو دوو گۆلە گەنمەى کە حەياتی من و تۆیە
یەد سەد ئەیرى پشت بەخوا پاییزی ئەمسال.

(دوو گۆلە گەنم) رەمزی نیشتمانییە بۆ (ئالای کۆماری مەھاباد)، رەنگی (سەوز) رەمزه بۆ (بوژاندنەوھ و سەرلەنوێ ژيانەوھ)، رەنگی (سپی) رەمزه بۆ (ناشتی)، رەنگی (سوور) رەمزه بۆ

خوینى شه هیدان، واته (سهوز و سپى و سور) ره مزى بو (پیکهاته و شیوازی ئالای کۆمارى مه هاباد)، په یامى شاعیر ئه وهیه که به دامه زراندى کۆمارى مه هاباد و هه لکردنى ئالای کۆمار دوژمنى کورد دهروخین.

(٢) ره مزى (شیرانى سهردار):

(موفتى پینچوینى) ئه م ره مزه نیشتمانییه ی له شیعری ((له رپى نیشتمانی / ل ٩٠)) دا به کارهیناوه؛ که ده لیت:

چهند گروهن بوو له مه و پیش ئیسته هه روا باقیه
بوونه میکرووب و نه ما شیرانى سهردارى وه ته ن.

(شیرانى سهردار) ره مزى نیشتمانییه بو (وه رگه بران و نه مانى که سانى بالا ده ست و ئازاو بویر و چاونه ترس)، په یامى شاعیر ئه وهیه که له مه و پیش چهند که سانیکى بالا ده ستى ئازاو نه به رد هه بوون و تاوه کوو ئیستاش ماون، به لام ئازا و بویر نه ماون و بوون به نه خویشى بو نیشتمانی. به مشپوهیه (موفتى پینچوینى) شاعیر که سایه تیبیه کى شاره زاو لیها توو و به توانا بووه و به ره مزى ئاوات و مه به ست و په یامه به پیته کانى و ئاموژگارییه کانى به خوینهر گه یاندووه، تاوه کو گه نجى چاونه ترس و بویر و ئازایان لى دروست بییت. له لایه کى تر دهروونى خو ی له ریگه ی ده ریرینى ئه م ره مزانه وه خالى کردوته وه.

ئه نجام:

له کۆتابى ئه م تووژینه وه په دا به چهند ئه نجامیک گه یشتین، گرنگترینیان:

(١) (موفتى پینچوینى) له هۆنینه وه ی شیعره کانى ده ستیکى بالای له به کارهینانى ره مزدا هه بووه.

(٢) زمانه شیعییه که ی شاعیر له گه ل به کارهینانى ره مزه جوړاو جوړه کاند؛ به ساده یی و ساکارى ده ریربووه، تاوه کوو به ئاسانى په یامه به پیت و جوانه کانى به خوینهر بگه یه نییت، له لایه کى تریش بو ئه وه ی هه موو چین و تووژیک به شیعه کانى ئاشنا بن.

(٣) شاعیر شیعی ته نیا بو نوخبه یه ک و چینی ئاست به رز نه هۆنیوه ته وه، به لکو بو سه رجه م بووه، به مه به ستى ئاشنا بوون و وشیارى و گه یاندنى کړوکی واتای شیعه کانى بووه.

(٤) (موفتى پینچوینى) له به کارهینانى سه رچاوه ی ره مزى (فۆلکلور و سرووشت) دا لیها توو بووه و زۆریه ی که ره سه ته کانى ئه م سه رچاوانه ی کردوته ره مز بو شیعه کانى.

(٥) شاعیر له به کارهینانى جوړه کانى ره مز (خودى و بابه تی) دا گه نجینه یه کى دره وشاوه یه و شاره زایانه و له شوینى مه به ست ره مزه کانى له نیو ده قه شیعییه کانى به چنده ها جوړ نه خشان دووه، تاوه کو کاریگه رى له سه ر خوینهر دروست بکات و خوینهریش هه ولى کردنه وه ی کۆده کانى بو بده ن.

٦) شیۆازی به کارهینانی ره مزه کانی شاعیر زیاتر ره مزى دووانه یی به دوایه کداهاتوو یان یوونى چەند ره مزیک له یه ک دیره شیعردا، یان له یه ک کوپله شیعردا به پیدانی واتای جوان و دلگیر شیعره که ی دهرشتوو، ئەمه ش شیۆازیکی تایبه تی به شیعره کانی به خشیوه.

به راویژه کان:

- (١) فاضل نظام الدین، فه رهه نگی شیرین (عه ره بی- کوردی)، چاپی چواره م، چاپخانه ی شقان، سلیمانى، ٢٠٠٧، ل ٢٧٠.
- (٢) پروانه: په خشان ساپیر چه مه د (د)، ره مز له شیعرى هاوچه رخی کوردی کرمانجی خوارووی کوردستان ١٩٧٠-١٩٩١، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولیر، ٢٠١٢، ل ٥.
- (٣) أبن منظور (جمال الدین محمد أبن المکرم): لسان العرب، المجلد الخامس، الطبعة السادسة، دار صادر، بیروت-لبنان، ٢٠٠٨، ص ٢٢٢-٢٢٣.
- (٤) فازیل مه جید مه حمود (د)، سروشت له شیعرى گوژاندا، چاپی یه که م، چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانى، ٢٠٠٧، ل ١٦٩.
- (٥) جبور عبدالنور (د)، المعجم الادبی، الطبعة الثانية، دار العلم للملايين، بیروت-لبنان، ١٩٨٤م، ص ١٢٣.
- (٦) ثائر محمد جاسم الجبورى، الصورة الشعرية عند شوقى، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة المستنصرية، ١٩٨٩، ص ١٢٩.
- (٧) سه ردار ئەحمەد سه سن گەردى (د)، بنیاتی وینە ی هونەرى له شیعرى کوردی دا (١٩٧٠-١٩٩١)، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانى، ٢٠٠٤، ل ٢٥٦.
- (٨) سه چاوه ی پیشوو، ل ٢٥٧-٢٥٨.
- (٩) په خشان ساپیر چه مه د (د)، ره مز له شیعرى هاوچه رخی کوردی کرمانجی خوارووی کوردستان ١٩٧٠-١٩٩١، ل ٩٧.
- (١٠) په خشان عه لى ئەحمەد، شیۆازی شیعرى گوژان، چاپخانه ی رهنج، سلیمانى، ٢٠٠٩، ل ٢١٦.
- (١١) ناز ئەحمەد سه عید، لادان له شیعرى له تیف هه لمەت دا، چاپخانه ی بینایى، سلیمانى، ٢٠١٣، ل ٣٢٧.
- (١٢) پروانه: هیمن عومەر خوشناو، شیعریه تی ده قى چیرۆكى كوردى (لیکۆلینه وه یه کی شیۆازگه رى پراکتیکیه)، چاپخانه ی روژشنبیری، هه ولیر، ٢٠١٠، ل ٣٠٦.
- (١٣) پروانه: سافیه چه مه د ئەحمەد (د)، لادان له شیعرى هاوچه رخی کوردیدا، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولیر، ٢٠١٣، ل ١٨٢.
- (١٤) په خشان ساپیر چه مه د (د)، ره مز له شیعرى هاوچه رخی کوردی کرمانجی خوارووی کوردستان ١٩٧٠-١٩٩١، ل ٣٤٨.

(١٥) مهلا عه بدوللای تووتنچی، دیوانی موفتی پینجویپی، کوکردنه وهو ناماده کردنی (ئومید ئاشناو کامیل عه بدوللا که ریم)، چاپی دووهم، چاپخانهی ئەندیشه، سلیمانی، ٢٠٠٦، ل ١١٩.

(١٦) په خشان عه لی ئەحمەد، شیوازی شیعیری گۆران، ل ٢١٧.

(١٧) علی جعفر العلق (د)، فی حدیة النص الشعری (دراسة نقدیة)، دار الشروق للنشر والتوزیع، الطبعة الأولى، لبنان-بیروت، ٢٠٠٧، ص ٤٧.

(١٨) هیتلەر ئەحمەد حەمه، وینەه شیعیری لای نالی، نامەه ماستەر، کوولپژی ئاداب، زانکوی سه لآحه ددین، ٢٠٠١، ل ١٢٠.

(١٩) یروانه: سحمدی برکاتی، الرمز التاريخی و دلالتەه فی شعر عزالدين ميهوبی، رسالة ماجستير، كلية الآداب والعلوم الأنسانیة، جامعة العقید الحاج الخضر-باتنة، ٢٠٠٩، ص ٦٩.

(٢٠) عاطف جودة نصر (د)، الرمز الشعری عند الصوفیة، الطبعة الأولى، دار الأندلس، بیروت-لبنان، ١٩٧٨م، ص ٣٣.

(٢١) ئاسۆ عومەر مسته فا، به ها ئیستاتیکیه کانی شیعر لای پیره میردو شیخ نوری شیخ سألح و گۆران، چاپی یه که م، چاپخانهی خانی، دهۆک، ٢٠٠٩، ل ١٨٤.

(٢٢) سامان عیزه دین سه عدون، بنیاتی هونه ری له شیعیری (له تیف هه لمه ت) دا، چاپخانهی که مال، سلیمانی، ٢٠١٠، ل ٢٧٧.

(٢٣) سه ردار ئەحمەد حەسەن گەردی (د)، بنیاتی وینەه هونه ری له شیعیری کوردی دا (١٩٧٠-١٩٩١)، ل ٣٤٣.

(٢٤) محەمه د عه بدولکه ریم ئیبراهیم، پیکهاتهی زمانی شیعیری له پروانگه ی ره خنه ی ئەده بی نوپوه، چاپی یه که م، چاپخانهی موکریان، هه ولیر، ٢٠١٢، ل ١٢٨.

لیستی سه رچاوه کان:

١) سه رچاوه کوردییه کان:

أ. کتیب:

١. ئاسۆ عومەر مسته فا، به ها ئیستاتیکیه کانی شیعر لای پیره میردو شیخ نوری شیخ سألح و گۆران، چاپی یه که م، چاپخانهی خانی، دهۆک، ٢٠٠٩.
٢. په خشان سا بیر حەمه د (د)، ره مز له شیعیری هاوچه رخی کوردی کرمانجی خوارووی کوردستان ١٩٧٠-١٩٩١، چاپخانهی حاجی هاشم، هه ولیر، ٢٠١٢.
٣. په خشان عه لی ئەحمەد، شیوازی شیعیری گۆران، چاپخانهی ره نج، سلیمانی، ٢٠٠٩.
٤. سه ردار ئەحمەد حەسەن گەردی (د)، بنیاتی وینەه هونه ری له شیعیری کوردی دا (١٩٧٠-١٩٩١)، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، ٢٠٠٤.
٥. سافیه محەمه د ئەحمەد (د)، لادان له شیعیری هاوچه رخی کوردیدا، چاپخانهی حاجی هاشم، هه ولیر، ٢٠١٣.

٦. سامان عيزه دين سه عدون، بنياتى هونه ريبى له شيعرى (له تيف هه لمه ت) دا، چاپخانه ى كه مال، سليمانى، ٢٠١٠.
٧. فازيل مه جيد مه حمود (د)، سروشت له شيعرى گوراندا، چاپى يه كه م، چاپ و په خشى سه رده م، سليمانى، ٢٠٠٧.
٨. محمه د عه بدولكه ريم ئيبراهيم، پيڤكها ته ى زمانى شيعرى له روانگه ى ره خنه ى نه ده بى نوپوه، چاپى يه كه م، چاپخانه ى موكرىانى، هه ولير، ٢٠١٢.
٩. ناز نه حمه د سه عيد، لادان له شيعرى له تيف هه لمه ت دا، چاپخانه ى بينايى، سليمانى، ٢٠١٣.
١٠. هيمن عومه ر خو شناو، شيعرييه تى ده قى چيروكى كوردى (ليكو لينه وه يه كى شيوازگه ريبى پراكتيكيه)، چاپخانه ى رو شنبيرى، هه ولير، ٢٠١٠.

ب. نامه ى نه كاديمى:

١١. هيتلر نه حمه د حه مه، ويته ى شيعرى لاي نالى، نامه ى ماسته ر، كو ليژى ناداب، زانكو ى سه لاحه ددين، ٢٠٠١.

ت. فه ره ننگ:

١٢. فاضل نظام الدين، فه ره ننگى شيرين (عه ره بى - كوردى)، چاپى چواره م، چاپخانه ى شقان، سليمانى، ٢٠٠٧.

ث. ديوان:

١٣. مه لا عه بدوللا ى تووتنچى، ديوانى موقتى پينجو پينى، كو كور دنه وه و ناماده كور دنى (توميد ناشناو كاميل عه بدوللا كه ريم)، چاپى دوو ه م، چاپخانه ى نه نديشه، سليمانى، ٢٠٠٦.

٢) سه رچاوه عه ره بيه كان:

أ. كتيب:

١٤. عاطف جوده نصر (د)، الرمز الشعرى عند الصوفية، الطبعة الأولى، دار الأندلس، بيروت-لبنان، ١٩٧٨ م.

١٥. على جعفر العلاق (د)، فى حداثه النص الشعرى (دراسة نقدية)، دار الشروق للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى، لبنان-بيروت، ٢٠٠٧.

ب. نامه ى نه كاديمى:

١٦. سحمدي بركاتى، الرمز التاريخى و دلالتة فى شعر عزالدين ميهوبى، رسالة ماجستير، كلية الآداب والعلوم الإنسانية، جامعة العقيد الحاج الخضر-باتنة، ٢٠٠٩.
١٧. ثائر محمد جاسم الجبورى، الصورة الشعريه عند شوقى، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة المستنصرية، ١٩٨٩.

ت. فه ره ننگ:

١٨. ابن منظور (جمال الدين محمد ابن المكرم): لسان العرب، المجلد الخامس، الطبعة السادسة، دار صادر، بيروت-لبنان، ٢٠٠٨، ص ٢٢٢-٢٢٣.

Abstract:

This study is entitled ‘**Symbol in Mufti Penjweni’s Poems**’. Poetic symbol is an indirect reference that familiarises reader to the hidden meanings. Symbol has not been away from life developments, but it has taken a wide area of life. Mufti Penjweni very efficiently used symbol in his poetic text for various purposes and reasons to express his deep-rooted feelings.

The cause of selecting this subject refers to both the importance of symbol by the poets in their using and analyzing and opening the codes by the readers, the poet (mufti penjweni) was one of the poets that has significance role in using the symbols, but until now there hasn’t been any research on this subject in his poems - thus, it is necessary to shed light on this subject.

The aim of this research exhibits and analyzes symbols that (mufti penjweni) used in his poetic texts. To reach this aim, we adopt analytic description.

The study consists of two sections and introduction, in which the first section includes an overview of symbol and poetic symbol sources in Mufti Penjweni’s poetic texts.

In the second section, symbol types (subject and object) are referred to in the poetic texts of Mufti penjweni.

In the conclusion, the summary of the results, the references and the abstract of the study in Kurdish, Arabic and English are illustrated.